

2. Tweede middel: de Commissie heeft artikel 107, lid 1, VWEU onjuist toegepast en/of heeft een kennelijke beoordelingsfout gemaakt door een onjuiste benadering van de analyse van het CFC-stelsel. In de overwegingen 124 tot en met 126 van het bestreden besluit heeft de Commissie de bepalingen van hoofdstuk 9 van deel 9A van de Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [belastingwet (internationale en andere bepalingen) van 2010] behandeld als een soort afwijking van een algemene belasting als vastgesteld in hoofdstuk 5 van die wet.
3. Derde middel: de Commissie heeft artikel 107, lid 1, VWEU onjuist toegepast door in de overwegingen 127 tot en met 151 van het bestreden besluit vast te stellen dat aan het selectiviteitscriterium is voldaan doordat ondernemingen in feitelijk en juridisch vergelijkbare situaties verschillend zijn behandeld.
4. Vierde middel: de vrijstelling van 75 % waarin section 371ID van de Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 voorziet, wordt gerechtvaardigd door de aard en de algemene opzet van het belastingstelsel.
5. Vijfde middel: het onderwerpen aan belasting van CFC's die als categorie voldoen aan de voorwaarden voor de vrijstellingen van hoofdstuk 9 zou in strijd met artikel 49 VWEU inbreuk maken op verzoeksters' vrijheid van vestiging.
6. Zesde middel: kennelijke beoordelingsfout met betrekking tot de vrijstelling van 75 % en de kwestie van de vaste verhouding.
7. Zevende middel: het besluit van de Commissie is in strijd met het algemene beginsel van non-discriminatie of gelijkheid van EU-recht.
8. Achtste middel: de Commissie heeft het recht onjuist toegepast door richtlijn (EU) 2016/1164 van de Raad ⁽¹⁾, die ratione temporis niet van toepassing was, naar analogie toe te passen of er zich ten onrechte op te beroepen.

⁽¹⁾ Richtlijn (EU) 2016/1164 van de Raad van 12 juli 2016 tot vaststelling van regels ter bestrijding van belastingontwijkingspraktijken welke rechtstreeks van invloed zijn op de werking van de interne markt (PB 2016, L 193, blz. 1).

Beroep ingesteld op 14 november 2019 – Moerenhout e.a./Commissie

(Zaak T-789/19)

(2020/C 45/61)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partijen: Tom Moerenhout (Humbeek, België) en zes andere verzoekende partijen (vertegenwoordiger: G. Devers, advocaat)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

— nietigverklaring van de bestreden beslissing;

— verwijzing van de Commissie in alle kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van hun beroep tegen besluit C(2019) 6390 final van de Commissie van 4 september 2019 tot weigering van de inschrijving van het Europees burgerinitiatief getiteld „Ensuring Common Commercial Policy conformity with EU Treaties and compliance with international law” (PB 2019, L 241, blz. 12) voeren de verzoekende partijen vier middelen aan.

1. Eerste middel: schending van artikel 41, lid 1 van het Handvest van de grondrechten, alsook schending van artikel 4, leden 1 en 2, van verordening (EU) nr. 211/2011 van het Europees Parlement en de Raad van 16 februari 2011 over het burgerinitiatief (PB 2011, L 65, blz. 1), aangezien de Commissie het voorgestelde burgerinitiatief verdraaid heeft.
2. Tweede middel: schending van artikel 4, lid 3, tweede alinea, van verordening nr. 211/2011, aangezien de Commissie haar verplichting tot motivering van de bestreden beslissing niet is nagekomen.
3. Derde middel: schending van artikel 4, lid 2, onder b), van verordening nr. 211/2011, aangezien de Commissie heeft geoordeeld dat de door het burgerinitiatief beoogde actie enkel op grond van artikel 215 VWEU kon worden uitgevoerd, terwijl deze actie kennelijk binnen de werkingssfeer van het gemeenschappelijk handelsbeleid valt.
4. Vierde middel: schending van artikel 4, lid 2, onder b), van verordening nr. 211/2011 aangezien de Commissie de andere rechtsgrondslagen waarop het burgerinitiatief duidelijk betrekking heeft, namelijk artikel 43, lid 2, VWEU en artikel 114 VWEU, buiten beschouwing heeft gelaten.

Beroep ingesteld op 18 november 2019 – Bennahmias/Parlement

(Zaak T-798/19)

(2020/C 45/62)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Jean-Luc Bennahmias (Marseille, Frankrijk) (vertegenwoordigers: J.-M. Ridders, J.-L. Teheux en M. Ganilsy, advocaten)

Verwerende partij: Europees Parlement

Conclusies

- de beslissing van de secretaris-generaal van het Europees Parlement van 16 september 2019 nietig verklaren;
- debetnota nr. 2019-1599 tot terugvordering van 29 806 EUR nietig verklaren;
- het Europees Parlement verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert de verzoekende partij vier middelen aan.

1. Eerste middel: ontoereikende motivering van de bestreden beslissing, voor zover de redenering van de secretaris-generaal van het Europees Parlement dubbelzinnig is en niet aangeeft in hoeverre de ingediende documenten geen bewijs van geleverd werk zijn.
2. Tweede middel: beoordelingsfout in de bestreden beslissing, aangezien de feiten die de secretaris-generaal van het Europees Parlement in aanmerking heeft genomen, onjuist zijn.